

heemkunde kring
DE VIERSCHAER
WOUW

1-'95

Oude versjes en liedjes (19)

Moekes kruis.

Moeke zit te naaien
Aan Boys verscheurde buis.
Intussen denkt ze zuchtend,
Zo'n jongen, wat een kruis.

Den helen dag door zorgen,
Met werken nimmer klaar.
Ik zou heus gaarne willen,
Dat hij wat stiller waar.

Altijd verscheurde kleren,
Aan leven geen gebrek.
Hij maakt met al z'n wildheid,
Mij zeker nog eens gek.

Zo denkt de moeder peinzend,
Al naaiend aan Boys buis.
En nogmaals zegt ze zuchtend:
"Zo'n jongen, wat 'n kruis."

't Huis leek uitgestorven,
't Was alles o zo stil.
Er klonk geen vrolijk praten,
Geen schreeuwen, geen gegil.

De huisschel is omwonden,
En fluist'rend zegt de meid
Tot hen die komen vragen:
"t Zelfde nog altijd."

4
En boven in zijn bedje,
Ligt Boy zo ziek en bleek
Te woelen en te kreunen,
Nu al een volle week.

En naast z'n bed zit Moeke,
En schreiend bidt ze: "Heer,
Och geef mij toch mijn jongen,
Gezond als vroeger weer!"

"Het zal zo ledig wezen,
Zo eenzaam zonder hem.
O, spaar mij toch mijn liev'ling,"
Klinkt haar gebroken stem.

Maar nog een weekje later,
Daar rijdt 'n wagen aan.
'n Kistje werd gedragen,
Want Boy is heengegaan.

En lang blijft Moeke schreien,
Bij Boys verscheurde buis.
"Wat was't een rijkdom!" klaagt ze,
"Geen kind is ook een kruis."

Met dank aan mevr. Mathijssen-van Oers.

Heerle, maart 1995

Piet Meul.

